

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.528 van 13 november 2002
in de zaak A. 116.153/IX-3204**

In zake : Ronald VERMEULEN,
 wonende te GENT,
 Rodelijvekensstraat 40

tegen :

SELOR, vertegenwoordigd door de afgevaardigd bestuurder.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald VERMEULEN op 28 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 november 2001 van SELOR waarbij hij niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en also voor het vergelijkend examen nr. ANG99810 betreffende de samenstelling van een wervingsreserve van ambtenaren van de vierde administratieve klasse van de kanselarijcarrière voor het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden
samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker neemt deel aan het vergelijkend examen voor de
werving van Nederlandstalige ambtenaren van de vierde administratieve klasse van
de kanselarijcarrière (rang 20) voor het ministerie van Buitenlandse Zaken,
Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, dat door SELOR wordt
ingericht.

Dit examen bestaat uit vier proeven die plaatsvinden in de loop van
de tweede helft van 1999 en het voorjaar 2000.

Verzoeker scoort als volgt op die proeven:

	minimum- <u>score</u>	score <u>verzoeker</u>
schriftelijk maturiteitsgedeelte	48/80	52/80
kennis van het Frans	24/40	24/40
kennis van het Engels	24/40	24/40
computergestuurd, schriftelijk en mondeling gedeelte	72/120	42/120

In totaal slagen 16 van de 131 deelnemers.

1.2. Verzoeker vordert bij de Raad van State de schorsing en de
vernietiging van de beslissing die hem niet geslaagd verklaart (zaak
A. 94.547/IX-2486). De Raad van State schorst de bestreden beslissing bij arrest

nr. 94.093 van 19 maart 2001. Daar de verwerende partij de zaak niet verder zet wordt de beslissing vernietigd bij arrest nr. 99.291 van 1 oktober 2001.

1.3. Ingevolge dit arrest wordt verzoeker in de gelegenheid gesteld om het laatste examengedeelte, het "computergestuurd, schriftelijk en mondeling gedeelte", van het vergelijkend wervingsexamen over te doen. De inhoud van de proef wordt in het examenreglement als volgt omschreven:

- "- computergestuurd psychotechnisch en schriftelijk gedeelte (maximum 2 uur).
Op basis van een computergestuurde persoonlijkheidsvragenlijst zullen de professionele vaardigheden en de relationele vaardigheden van de kandidaten (zie 1.4.) beoordeeld worden. Tesamen met een biografische vragenlijst, die schriftelijk wordt ingevuld, dienen deze resultaten als informatie bij het mondeling gedeelte.
- mondeling gedeelte (ongeveer 30 minuten)
Evaluatie van de over(een)stemming van het profiel van de kandidaat met de gestelde functievereisten (1.4.), de motivatie, evenals de algemene ontwikkeling en de openheid van geest."

Verzoeker legt de schriftelijke psychotechnische proef af op 23 november 2001 en het mondeling gedeelte op 27 november 2001. De commissie die hem evalueert is dezelfde als deze die hem in 2000 beoordeelde.

1.4. Op 28 november 2001 wordt hem meegedeeld dat hij andermaal niet is geslaagd voor het examen. Hij behaalt nu 58 punten op 120.

Op 4 januari 2001 vraagt verzoeker om hem de motieven voor zijn mislukken mee te delen, wat de verwerende partij doet in een brief van 8 januari 2002. Ook de biografische vragenlijst die door verzoeker was ingevuld, is hem bezorgd.

2.1. Overwegende dat verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van een beslissing van een examencommissie die opgetreden is binnen het raam van de werking van SELOR, een staatsdienst met afzonderlijk beheer die behoort tot de Federale Openbare Dienst (FOD) Personeel en Organisatie (eertijds het ministerie van Ambtenarenzaken); dat de administratieve inschakeling van SELOR in de FOD Personeel en Organisatie niet belet dat SELOR, en zijn leidend ambtenaar -door artikel 2 van de wet van 14 december 2000 tot wijziging van de benaming van het Vast Wervingssecretariaat 'afgevaardigd bestuurder' genoemd- dewelke op het vlak van de selectie van de ambtenaren over een aantal toegewezen

bevoegdheden beschikken, als enige de verdediging kunnen voeren in geschillen over beslissingen die door SELOR in het kader van zijn werking genomen zijn;

Overwegende dat de nota met opmerkingen ondertekend is door de Voorzitter van het directiecomité van de FOD Personeel en Organisatie; dat de verwerende partij niet duidelijk maakt op grond van welke bepaling deze voorzitter de bevoegdheid zou hebben om in de onderhavige zaak de verdediging van SELOR te voeren; dat de nota ambtshalve uit de debatten wordt geweerd;

2.2. Overwegende dat verzoeker op 17 juni 2002 een ‘antwoord op nota selor’ aan de Raad van State heeft gezonden; dat het indienen van dergelijk stuk niet in de procedureregeling is voorzien; dat het buiten de debatten wordt gehouden;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de formele motiveringsverplichting doordat de verwerende partij niet ingegaan is op zijn vraag om hem de resultaten van de persoonlijkheidstest en een kopie van zijn biografische vragenlijst toe te zenden, terwijl de wet van 29 juli 1991 het bestuur ertoe verplicht de redenen van een beslissing ter kennis te brengen en de stukken die bij de voorbereiding zijn gebruikt aan de betrokkene mede te delen; dat hij in het tweede middel aanvoert dat, door die niet-mededeling, hij gehinderd is in de uitoefening van zijn recht van verdediging;

4.2. Overwegende dat verzoeker zich met deze middelen richt tegen de weigering van de verwerende partij om hem, met het oog op het instellen van het beroep bij de Raad van State, twee stukken over te maken uit zijn examendossier; dat, aangezien dit weigeringsbesluit evenwel niet kadert in de totstandkoming van het examenresultaat van verzoeker, de eventuele onregelmatigheid ervan geen invloed kan hebben op de regelmatigheid van dat examenresultaat; dat de middelen bijgevolg niet dienstig als annulatiemiddel tegen het hier bestreden besluit ingeroepen kunnen worden;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht doordat de motivering die voor zijn falen wordt gegeven niet deugdelijk is; dat hij in het kader van dit middel kritiek uitbrengt op verschillende overwegingen uit de motivatie die aan het bestreden besluit is gegeven en dat hij dan tot de conclusie komt dat de beslissing wel uitvoerig gemotiveerd is maar dat die motivering veel bewuste verdraaiingen en zelfs onwaarheden bevat door zijn antwoorden op de gestelde vragen niet weer te geven zoals hij ze gegeven heeft; dat in het onmiddellijk daarbij aansluitend vierde middel, verzoeker verwijst naar het onpartijdigheidsbeginsel, aanvoerend dat het verdraaien van zijn antwoorden -hetgeen terdege bewezen had kunnen worden met het opnemen van zijn examen op video- aantoon dat de jury vooringenomen en onwillig tegenover hem is geweest, als gevolg van de omstandigheden dat hij een tweede keer voor dezelfde jury is moeten verschijnen, dat “iemand met connecties bij buitenlandse zaken (hem) discreet medegedeeld heeft” dat hij wegens een bepaald lidmaatschap “als persona non grata geweerd wordt en dat de jury hierover getipt is” en dat er van een vergelijkend examen geen sprake is kunnen zijn aangezien hij de enige kandidaat is die nog ondervraagd is geweest;

Overwegende dat de kritiek van verzoeker op de motieven van het bestreden besluit als volgt kan worden samengevat:

- de jury concludeert dat hij onvoldoende inspanningen heeft gedaan om duidelijk inzicht te krijgen in de functie van een kanselier en de vele routinetaken die hij moet vervullen, maar die conclusies kunnen niet aangenomen worden vooreerst omdat hij gepoogd heeft bij het ministerie van Buitenlandse Zaken informatie te verkrijgen maar dat hem daar niets anders is medegedeeld dan wat reeds in het examen-reglement stond en dat hem zelfs gezegd is dat het niet nodig was de concrete taak van een kanselier te kennen om te kunnen slagen in het examen en vervolgens omdat niet wordt uiteengezet waarom hij er zich niet van bewust zou zijn dat de taak van kanselier veel routinetaken bevat, hoewel hij in dat verband verwezen had naar de intendance van het ambassadegebouw hetgeen een aantal routinetaken impliceert;
- de jury verwijt hem “‘dure woorden’ (te gebruiken) zoals rogatoire commissie” maar het is het ministerie van Buitenlandse Zaken zelf die dergelijke term hanteert in de functiebeschrijving; de term “internationale politieke verdragen”, met dewelke hij de functie van kanselier in verband moest brengen, is hem nooit op voorhand verduidelijkt;

- de verwijzing naar zijn beperkte belangstelling voor het buitenland betreft een verdraaiing van zijn woorden aangezien hij het toen had over zijn voorkeur voor Midden- of Zuid-Amerika;
- de samenvatting van zijn beoordeling van de cartoon van tekenaar Gal is onjuist;
- dat hij nood zou hebben aan veel vrije tijd en zodoende niet van de vereiste beschikbaarheid blijf zou kunnen geven, dat hij niet stressbestendig zou zijn, dat hij problemen zou hebben gehad en dat hij een negatieve visie op de mensen zou hebben, zijn verdraaiingen van zijn antwoorden of eenzijdige conclusies die geen deugdelijke grondslag hebben of die zelfs tegengesproken worden door de resultaten van het persoonlijkheidsonderzoek, dat zijn “gerichtheid op mensen” als “een uitschieter” aanmerkt;
- dat hij een onzekere en weinig overtuigende houding heeft is een conclusie die de aanwezige vakbondsafgevaardigde niet is bijgevalen; dat hij geen blijf gaf van een onberispelijk voorkomen (zijn kledij) en dat hij tijdens de proef geen oogcontact met de jury zou hebben gehad is onjuist en is ook bij de vakbondsafgevaardigde niet in het oog gesprongen;
- dat hij de biografische vragenlijst slordig ingevuld heeft ligt aan de weinige ruimte die voorzien was voor de antwoorden;
- dat hij niet geschikt zou zijn voor de functie van kanselier wordt tenslotte tegengesproken door het psychologisch verslag dat hijzelf heeft laten opstellen;

5.2.1. Overwegende dat verzoeker het derde middel richt tegen de motieven die de verwerende partij hem met haar schrijven van 4 januari 2002 ter kennis heeft gebracht; dat hij niet betwist dat die motieven aan de examencommissie toegerekend moeten worden; dat hij ook niet betwist dat de handgeschreven bemerkingen, waarin de “besproken thema’s” en de “motivatie van de beslissing van de examencommissie” zijn vermeld -stuk 3 van het administratief dossier-, een document is dat van de examencommissie als geheel uitgaat;

5.2.2. Overwegende, wat betreft de beweerde verdraaiingen van zijn antwoorden als gevolg van de vooringenomenheid van de examenjury -het vierde middel-, dat verzoeker geen concrete aanwijzingen verstrekt die enige twijfel kan doen ontstaan bij de onpartijdige opstelling van de jury; dat immers de omstandigheid dat, teneinde gevolg te geven aan een arrest van de Raad van State waarin de gebrekkige motivering van zijn vroeger examenresultaat als vernietigingsgrond was aanvaard, verzoeker door dezelfde jury ondervraagd is, op zich zeker geen vermoeden van enige partijdigheid in het leven roept, dat de verwijzing naar een

ondefinieerbare interventie vanuit het ministerie van Buitenlandse Zaken veel te algemeen is om ook maar een zweem van partijdigheid op de examenjury te laten vallen en dat de omstandigheid dat hij als enige een tweede ronde heeft moeten afleggen, wat de negatie zou zijn van het begrip ‘vergelijkend examen’, niets te maken heeft met de al dan niet partijdige opstelling van de juryleden; dat het vierde middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker aan de Raad van State geen enkele aanwijzing verstrekt die kan doen vermoeden dat de examenjury, wegens de bevooroordeelde opstelling met dewelke zij het examen heeft aangevangen, zich niet objectief zou opgesteld hebben bij het weergeven van de standpunten die haar relevant overkwamen om haar beslissing te onderbouwen; dat verzoeker geen andere reden aanwijst waarom de examencommissie sommige van zijn uitlatingen zou hebben verzwegen, verdraaid of in een ander daglicht gesteld; dat er dan ook, voor de controle van de motieven, van uitgegaan kan worden dat het verslag dat de examencommissie van het examen heeft opgesteld correct weergeeft hetgeen verzoeker heeft gezegd;

5.2.3.1. Overwegende dat, blijkens het examenreglement, de mondelinge proef waarover de betwisting gaat bestond uit twee delen : vooreerst een computer-gestuurd psychotechnisch en schriftelijk gedeelte van maximum twee uur, waarbij "de professionele en de relationele vaardigheden van de kandidaten" (bedoeld zijn de functievereisten vermeld in punt 1.4. van het examenreglement) worden beoordeeld en dat, tezamen met een schriftelijk in te vullen "biografische vragenlijst", gebruikt wordt "als informatie bij het mondeling gedeelte" en vervolgens een mondeling gedeelte van ongeveer 30 minuten waarbij wordt geëvalueerd of de kandidaat voldoet aan de functievereisten en waarbij zijn "motivatie", zijn "algemene ontwikkeling" en zijn "openheid van geest" worden beoordeeld;

5.2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij aan de Raad van State een “persoonlijkheidsprofiel” overlegt, dat het resultaat is van de computergestuurde psychotechnische proef die verzoeker op 23 november 2001 heeft afgelegd; dat zij ook de “biografische vragenlijst” voorlegt die op dezelfde dag door verzoeker ingevuld is; dat bij het onderzoek van het derde middel de vraag rijst of de examencommissie -die met deze documenten als basis, een gesprek gevoerd heeft met verzoeker, teneinde uit te maken of hij aan de functievereisten voldeed en of hij gemotiveerd was en teneinde zijn algemene ontwikkeling en zijn openheid van geest

te beoordelen- met de door haar opgegeven motivatie, de Raad van State in staat stelt te begrijpen waarom zij verzoeker niet geslaagd heeft verklaard;

5.2.3.3. Overwegende dat, blijkens de motivering, de examencommissie van oordeel is dat verzoeker onvoldoende inzicht heeft in de taken van een kanselier, en dat zij daarvoor verwijst naar een “vraag omtrent de dienstverlening aan Belgen in het Buitenland” en de vaststelling dat hij niet terdege beseft dat een kanselier “vele routinetaken vervult”; dat zij vervolgens vaststelt dat verzoeker in het algemeen “vaag” geantwoord heeft, in welk kader zij vermeldt dat hij bepaalde begrippen - rogatoire commissie; internationale politieke verdragen- geen plaats kan geven in de functie van kanselier; dat zij ook wijst op de beperkte belangstelling van verzoeker voor het buitenland (enkel Midden- of Zuid-Amerika zouden hem interesseren), dat zij negatieve commentaar geeft op zijn bespreking van de voorgelegde cartoon, dat zij de motivatie van verzoeker voor een kanselarijcarrière -avontuurlijk leven- onvoldoende vindt en dat zij de geringe beschikbaarheid van verzoeker niet verenigbaar vindt met de functie van kanselier “die steeds beschikbaar moet zijn op alle momenten” ; dat zij tenslotte nader ingaat op de persoonlijkheid van verzoeker -weinig stressbestendig, drang naar avontuur, negatief mensbeeld en pessimist terwijl een kanselier aan alle problemen het hoofd moet kunnen bieden en een optimistische visie moet hebben op de toekomst en de medemens- en op zijn “non-verbaal gedrag” tijdens het examen -onzeker, weinig overtuigend, onvoldoende communicatievaardig, geen onberispelijk voorkomen, terwijl een kanselier overtuigingskracht moet bezitten en een onberispelijke kledij moet dragen-;

5.2.3.4. Overwegende dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de examencommissie, wat de met verzoeker besproken onderwerpen betreft, binnen de grenzen van haar opdracht is gebleven; dat, wat betreft de bekendheid van verzoeker met de functie van kanselier, zijn geschiktheid voor die functie en zijn kennis van belangrijke materies, de examencommissie vermeldt voor welke aspecten verzoeker een negatieve beoordeling verdient; dat zij ook een aantal gegevens vermeldt met betrekking tot de persoonlijkheid van verzoeker, die gegevens in verband brengt met het beeld van een kanselier dat zij voor ogen heeft om dan vast te stellen dat verzoeker niet aan de verwachtingen voldoet; dat, aldus gezien de Raad van State, binnen de marginale toetsingsbevoegdheid die hij ter zake bezit, dient vast te stellen dat de examencommissie deugdelijk verantwoordt waarom verzoeker niet geslaagd is in de proef; dat de verschillende beoordelingselementen niet kennelijk onredelijk zijn; dat het derde middel niet ernstig is;

6. Overwegende dat verzoeker geen middelen aanvoert die tot de vernietiging van het bestreden besluit kunnen leiden; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd.kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.